

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a přísedících Ludmily Charvátové a Zdeňka Vávry v hlavním líčení konaném dne 15.2.2018,

takto:

Obžalovaný

A ■■■■■ M ■■■■, narozený ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, ■■■■■, t.č. ve vazbě ve ■■■■■,

je vinen, že

v ■■■■■, dne 30.5.2017 v době kolem 9.30 hodin, v ■■■■■ ulici č. ■■■■■, v bytě, který užíval společně s poškozenou M ■■■ V ■■■■■, nar. ■■■■■, v úmyslu poškozenou usmrtit, si v přesně nezjištěné době opatřil elektrický paralyzér a dne 30.5.2017 kuchyňský nůž s čepelí o délce 18,3 cm, který ukryl do skříně v ložnici a poté, co se s poškozenou, která se již několik dní pro neshody s obžalovaným v bytě nezdržovala, domluvil, že se do bytu dostaví dne 30.5.2017 v 9.00 hodin, přišel do bytu krátce poté, co se do něho dle předchozí domluvy dostavila poškozená a v ložnici proti ní opakovaně užil elektrický paralyzér, který jí přikládal na různé části těla, zejména na hrudník a hlavu a poté jí v rychlém časovém sledu, silou střední až značné intenzity, opakovaně napadl kuchyňským nožem, a to nejprve do oblasti zad v době, kdy k němu byla otočená zády a když se po útoku ocitla na zemi v předsíni útočil do oblasti hrudníku a břicha, přičemž během útoku, kterému se bránila rukama, jí opakovaně vyhrožoval zabitím a až na naléhání poškozené učinil v 9.39 hodin telefonické oznámení na tísňovou linku s tím, že se poškozená pořezala sama a byt opustil a tímto jednáním poškozené způsobil nejméně tři bodné rány vlevo a vpravo u páteře zasahující do svalů, bodnou ránu vpravo vpředu na hrudníku v dolní části pronikající do pohrudniční dutiny s přetětím žebra u hrudní kosti, pneumotorax a hemotorax při bodném poranění u hrudní kosti vpravo ve 3. až 4. mezižebří, lehké poranění středního laloku plicního vpravo, dva široké bodné kanály přední stěny břišní s výhřezem části tlustého a části tenkého střeva, dvě bodné rány v pravé horní polovině břicha pronikající do dutiny břišní a několik menších bodných ran nad nimi, objemný krevní výron vpravo v retroperitoneu s prokrvácením svalů, bodné poranění slinivky břišní cca 1 cm, bodná poranění dvanáctníku s průbodem, bodné poranění dolní duté žíly délky cca 1 cm, mnohočetná bodná poranění tenkého střeva, bodné rány vlevo v třísele, bodné rány vpředu na hrudníku pod klíční

kostí s lehce poraněným prsním svaem, nekrvácující rány v hrdelní jamce a vlevo vpředu na krku, jedna zasahující k páteři, druhá do podkoží, povrchní řeznou ránu dlaňové plochy základního článku 5. prstu pravé ruky, řeznou ránu přes dlaňovou plochu všech článků 4. prstu pravé ruky zasahující až k pochvě šlach ohýbače, ztrátové poranění kůže a části podkoží 1,5 x 1 cm na dlaňové ploše posledního článku 3. prstu pravé ruky, příčnou řeznou ránu kůže, podkoží a svalové povázky délky 7 cm na hranici střední a dolní třetiny vnitřní plochy pravého předloktí, nepatrně nad ní na palcové hraně řeznou ránu obdobného rozsahu, nad ní povrchní ranku nepostihující ani celou šíři kůže, bodné poranění šíře cca 7 cm na hranici střední a horní třetiny pravého předloktí na hřbetu směřující do loketní jamky délky 12 cm, na spodině přetětí nervus medianus a přetětí loketní tepny v odstupu, na hřbetu pravé paže dvě podkožím komunikující bodné rány 8 cm a 3 cm, na přední straně pravé paže v horní části řezné poranění kůže a podkoží délky 5 cm, hluboké řezné poranění přes celou hřbetní plochu levé ruky postihující šlachy natahovačů, cípatou řeznou ránu ve 2. meziprstí levé ruky zasahující na dlaňovou plochu do oblasti 2. záprstního kloubu s poraněním šlachy hlubokého ohýbače pro 2. prst, šlachy povrchového ohýbače, kloubního pouzdra a vazby mezi články prstů s odlomením hrany baze základního článku 2. prstu, rozsáhlou šikmou řeznou ránu délky cca 10 cm na hřbetu levé ruky s poraněním natahovačů pro 1. – 4. prst s poraněním šlachy jednoho z natahovačů ruky, což si vyžádalo urgentní operační zákroky, bez nichž by poškozená zemřela, neboť byla bezprostředně ohrožena na životě zejména krevní ztrátou z poraněné loketní tepny a dolní duté žíly a proniknutím vzduchu a krve do pravé pohrudniční dutiny a dále poškozená utrpěla těžkou posttraumatickou stresovou poruchu,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí po předchozím uvážení a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **devatenácti (19) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věcí zajištěných při ohledání místa činu ve dnech 31.5.2017 a 6.6.2017, a to kuchyňského nože s plastovou rukojetí vínové barvy a kombinované svítilny s paralyzérem.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené M. V., nar. [REDAKCE], prostřednictvím zmocněnce JUDr. J. J., nemajetkovou újmu v penězích ve výši **1 500 000,- Kč**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se obžalovaný A■■■■ M■■■ dopustil jednání popsaneho v rozsudečném výroku.
2. **Obžalovaný A■■■■ M■■■** v hlavním líčení uvedl, že to, co se stalo je hrozné a nedovede si to vysvětlit, nic však neplánoval, udělat to nechtěl. Jednalo se o nějaké zatmění, zkrat. Nad činem vyslovil lítost s tím, že by se poškozené omluvil v televizi či rádiu. Z výpovědi obžalovaného dále vyplynulo, že s poškozenou žili od roku 2000, vztah označil za krásný, bez větších problémů, poškozená byla pracovitá. Za dobu jejich společného soužití pracoval s poškozenou v Německu načerno. Z brigád, které měl v Německu, platil, kromě bytu, veškeré výdaje. V době před skutkem poškozenou nikdy fyzicky nenapadl, vulgárně jí nenadával, ani jí nevyhrožoval fyzickou likvidací. Zvýšil na ní hlas pouze v jednom případě, asi dva týdny před 30.5.2017, když je navštívila matka poškozené a sestra s ■■■■ dcerou, kdy poškozená obžalovanému oznámila, že mohou být chvíli jen kamarádi. Obžalovaný měl za to, že v tom musí být jiný muž, což poškozená popřela. Poté poškozená přespávala asi týden u matky a bratra, pak se vrátila a měli intimní styk. S bývalou manželkou rovněž problémy neměl, nikdy jí fyzicky nenapadl, ačkoli za takové jednání byl pravomocně odsouzen.
3. Dne 30.5.2017 volal nebo psal poškozené, dotazoval se jí, zda přijde, neboť měli jít na úřad. Ten den měla poškozená jít do zaměstnání asi od tří hodin. Poškozená mu řekla, že se obleče a přijede, neboť spala u své matky. Na to se obžalovaný odešel projít do města. S poškozenou se den předtím domluvili, že „udělají“ lososa, a poškozená po obžalovaném požadovala zakoupení nože na ryby, neboť doma měli jen keramické nože. Proto v Prioru koupil nůž, který mu prodavačka vybrala s tím, že se jedná o nůž na ryby. Rybu měli koupit dne 30.5. v Kauflandu. Poté se zastavil v cestovní kanceláři Invia, byl zamluvit zájezd, neboť poškozená chtěla jet do Řecka. Mezitím opakovaně volal poškozené, neboť pracovník cestovní kanceláře požadoval její občanský průkaz, nezvedala mu však telefon. Potom volala mladší sestra poškozené - N■■■, ptala se, zda jsou již doma, nemohla se rovněž poškozené dovolat. Když přišel domů, poškozená zde již byla, neví, kolik bylo hodin, tak kolem deváté. Poškozená byla v ložnici, kam za ní přišel a sdělil jí, že jí volal a poškozená uvedla, že telefon nechala u matky a dále jí informoval, že koupil nůž s tím, že je na dřezu, zda ho viděla. Poškozená mu řekla, že nůž viděla a opláchla ho. V té době skládala prádlo a ukládala ho do skříně. Obžalovaný se poškozené ptal, jak to chce udělat s úřadem, že na něho stejně byt nepřepíše, neboť požadovali pracovní smlouvu. Poškozená na to nereagovala. Dále obžalovaný vysvětlil, že měl zabalenou v sáčku věc, kdy se domníval, že se jedná o laserovou svítilnu, kterou koupil den či dva dny předtím od bezdomovce, který za ní chtěl pár drobných. Baterku položil na žehlicí prkno a když k němu poškozená byla zády a skládala prádlo, tak baterku vyndal ze sáčku a prohlížel si jí, zkoušel světlo, přičemž zjistil, že není laserová. Něco však musel zapnout a najednou viděl, že „to“ má elektrinu, lekl se a spadl na postel, kde byla poškozená, neví, jestli jí porazil, baterku držel v ruce. Poté, co baterku koupil, nezkoušel, zda je funkční. Již si nepamatuje, zda dostal zásah elektrickým výbojem, posléze však uvedl, že výboj pocítil na těle, mířil na svůj hrudník. Na to poškozená řekla, že potřebuje jít na záchod a když se vrátila, šla si umýt ruce a v ten moment se začala hádat, vyčítala obžalovanému, že má intimní poměr s její sestrou N■■■ a že mu to neodpustí. Obžalovaný poškozenou upozornil, že na ně čekají v cestovní kanceláři, na to reagovala tak, že s obžalovaným končí, že s ním nebude, i kdyby se měl zabít. Poté obžalovaný odešel do kuchyně, kde byl na dřezu nůž, který ten den koupil, ale už nebyl v původním obalu, musela ho z něho vyndat poškozená, a začal se s ním řezat do levé ruky, stříkala krev, neví, co s nožem dál dělal. Co se dělo dál, si nepamatuje, muselo mu nějak přeskočit, zatmělo se mu a pak viděl na zemi krev, poškozená ležela na zemi v předsíni. Obžalovaný brečel a ptal se poškozené, co se stalo a proč je na zemi. Poškozená nereagovala a obžalovaný se jí ptal: „Ty umřeš, jak je to možný? To jsem musel být já, nebo co se stalo?“. Na to odešel do koupelny, kde napustil vanu, do které skočil a do vany dal fen, došlo ke zkratu.

V bezvědomí nebyl. Ve vaně asi byla krev, má za to, že mu krvácelo poraněné zápěstí. Když se vrátil z koupelny k poškozené, řekla mu, že se pobodala, že to bude dobré, ptal se jí, jak jí má pomoci a poškozená ho požádala, aby zavolal sanitku. Obžalovaný byl v šoku, nemohl najít ani telefon, nepamatoval si číslo, řekla mu ho poškozená a současně ho instruovala, aby řekl, že se pobodala sama, což také učinil. Mezitím psal SMS zprávu své neteri M. V., aby zařídila pohřeb, protože by nemohl žít s tím, že je vrah. Popřel, že čin plánoval. Do příjezdu sanitky v bytě nečekal, poškozená ho požádala, aby klidně odešel a současně ho vyzvala, aby se převlékl, neboť byl mokrá. Poškozená na něho stále naléhala, aby z bytu odešel, nechal však otevřené dveře, o což ho kvůli záchraně rovněž požádala poškozená. Šel směrem k parku, kde zjistil, že má v kapse klíč od auta. Posadil se do auta, brečel, neví, jak mohl řídit, někam jel a potom zastavil poblíž lesa. V autě zůstal celou noc, poslouchal rádio, zda nebudou hlásit, co se stalo s poškozenou. Když z místa odjel, tak byl během cesty zastaven policií a zadržen.

4. Z výpovědi M. V., která byla provedena v nepřítomnosti obžalovaného a s vyloučením veřejnosti, vyplynulo, že se s obžalovaným zná patnáct let, obžalovaný byl její první kluk. Obžalovaný asi po dobu deseti let žil současně s poškozenou i se svou bývalou manželkou. Násilnický se k poškozené začal chovat asi po dvou či třech letech známosti. V bytě v ulici č. bydleli tři roky, jednalo se o soužití buzerace a šikany ze strany obžalovaného, poškozená měla z obžalovaného strach, přímo panickou hrůzu, proto nemohla vztah s ním ukončit. V době, kdy pracovala v Německu za Mnichovem, ji obžalovaný „odřízl“ od rodiny a bil jí. Vždycky přemýšlela o tom, jak od obžalovaného utéct, ale obžalovaný jí donutil, aby si vzala půjčky, dostala se do strašných dluhů a bála se, že když odejde, bude mít problémy. Několikrát pomýšlela na sebevraždu, ale kvůli rodině to neudělala. Dále uvedla, že její matka žila s mužem, který jí zasadil šestnáct ran nožem, což obžalovaný věděl. Matka poškozené i její sestry věděly, že je obžalovaný zlý, viděly i modřiny, poškozená však „zatloukala“. Obžalovaný jí takticky mlátil do žebra, když jí bil, chránila si hlavu, aby to nebylo vidět a mohla jít do práce. Neustále jí nadával do buzerantů, říkal jí, že je odporná. Za dobu, co spolu žili, pracoval obžalovaný jen jeden rok v herně za barem. V Německu nepracoval, pracovala jen poškozená v hotelu jako provozní a také uklízela v pěti domácnostech. Vydělávala jen poškozená, obžalovaný z toho investoval své sázky a vypomáhal své matce, nijak na domácnost nepřispíval. Žádná láska z jeho strany nebyla. V Německu obžalovaný jen ležel, koukal na televizi a buzeroval poškozenou, když přišla z práce, mlátil jí hlavou o stůl. Poškozená jiného partnera v době, kdy žila s obžalovaným, neměla. Když něco uvařila, říkal, že se to nedá jíst a jídlo po ní hodil. Chtěl, aby mu připravovala lososa, v poslední době ho ale neměli. Doma nůž na ryby nebyl, jen keramické nože s bílou rukojetí.
5. Pár dní před skutkem jí obžalovaný začal zakazovat pracovat v Německu, a to v práci, v níž byla spokojená (blízko českých hranic, proto mohla bydlet v Čechách), tak se rozhodla, že už s obžalovaným nechce být, že už to nemá cenu, což bylo doprovázeno bitkami, proto odešla z bytu, kde společně bydlela s obžalovaným. Poškozená dále popsala událost, k níž došlo asi čtrnáct dní před skutkem, kdy hlídala svou malou neter, držela jí na ruku a obžalovaný dal poškozené facku, kdy málem upadla. V té době jí zrovna telefonovala mladší sestra, která v telefonu poznala, že se něco děje, tak přišla za poškozenou i s matkou, už věděly, že od obžalovaného potřebuje utéct a když viděly, že má červenou tvář, řekly jí, aby s nima okamžitě odešla, což bylo poprvé, kdy od obžalovaného odešla. Obžalovanému oznámila, že je konec, že mu všechno nechá, vezme si jen svoje věci. Obžalovaný po poškozené požadoval, aby mu dala ještě šanci, jednou jí do práce donesl květiny, prstýnek a dopis (č.l. 140), „hrál divadlo“. Květiny vyhodila, prstýnek a dopis uložila do kabelky. Jednou večer po práci čekala za přítomnosti své německé kolegyně na taxika s tím, že pojedje ke svému bratrovi do , což bylo asi čtrnáct dní před skutkem, objevil se však obžalovaný a vyzval jí, aby si okamžitě sedla k němu do auta. Poškozená mu ze strachu, aby jí nevyhodili z práce (aby neslyšeli, co se děje), vyhověla a obžalovaný s ní jezdil až do čtyř hodin do rána po dálnici, najížděl proti kamionům s tím, že je zabije, z okna vyhodil telefon a poškozenou nutil, aby mu dala ještě šanci, jinak, že ho zabije, že si

něco udělá. Poškozená svolila, že mu dá šanci, šla s ním domů, kde usnula v obývacím pokoji s tím, že ráno už neotevře oči, že jí obžalovaný něco udělá, neboť po celou dobu, co spolu žili a došlo k hádce, vyhrožoval, že za ní půjde „sedět“ a dostane patnáct let. Následující týden opakovaně poškozené říkal, že už do práce nebude chodit, že si najdou práci jinde. V pondělí 20.5. odjela zpět k matce, obžalovaný jí neustále „bombardoval“ SMS zprávami, vyhrožoval jí, že jí zabije, že nebude vědět, kdy, že jí buď přejede autem nebo někoho zaplatí, že nebude žít. Dne 29.5. měl otec obžalovaného jednání u Krajského soudu v Plzni, kam byla poškozená předvolána jako svědek, tak musela jet s obžalovaným a jeho otcem, matkou a tetou, přičemž celou cestu vlakem do ní obžalovaný „hučel“, jak se chová, že je buzerant a že jí zabije. Po soudu utekla zpět ke své matce, obžalovaný jí sice přemlouval, aby šla spát k nim, že u nich bude spát neter se synovcem, že jí nic neudělá a že potřebuje vyžehlit prádlo a uklidit, poškozená mu však nevyhověla. Předtím v pondělí řekla obžalovanému, že půjdou na „byt’ák“, že mu přenechá celý byt, zkusí se zeptat, zda na něho přepíše nájemní smlouvu k bytu, který vyhrála v aukci. Poškozená však věděla, že to nepůjde. Na společné dovolené se nedomlouvali.

6. Druhý den po soudu byli domluveni na devátou hodinu, kdy obžalovaný od šesti hodin psal poškozené SMS zprávy, ptal se, kde je, proto nechala mobil u matky a řekla jí, aby za ní přišla za půl hodiny do bytu, neboť tušila, že se něco stane. Z [REDAKCE] odjela asi v devět, cesta trvala dvacet minut a když přišla domů, obžalovaný tam nebyl. Šla do obývacího pokoje, kde vzala ze sušáku prádlo, nesla ho přes jídelnu do ložnice a mezitím, asi za dvě až tři minuty, přišel obžalovaný a začal na ní hulákat, kde byla a co dělala. Na to mu řekla, že jen odnese prádlo a půjdou na ten úřad. Prádlo uložila v ložnici do prádelního koše a když se otočila, viděla, že má obžalovaný v ruce baterku a zeptala se ho, na co jí má. Obžalovaný však držel v ruce paralyzér a v tom už začala skákat po posteli jako „ryba“, aby neměl možnost na ní paralyzér přidržet delší dobu. Když jí paralyzér přiložil na tělo dle, bolelo jí na prsou, lapala po dechu. Paralyzér jí přikládal k hrudníku, ramenu, na záda a hlavně na hlavu. Strašně křičela, nikdo jí však neslyšel, sousedka nebyla doma. Potom nemohla vidět ani bouřku v létě, doteď slyší, jak to chrčí, když paralyzér zapnul. Přitom jí vyhrožoval zabitím a vyzýval jí, aby nekřičela. Křičela, že potřebuje čůrat, protože záchod měli u vchodových dveří. Na to jí obžalovaný řekl: „*ty buzerante, tak si dojdeš na záchod*“. Když vstala z postele, viděla v otevřené části skříně pod svetry růžovo červenou rukojeť nože s částí ostří (má za to, že ve skříně, která byla jen obžalovaného, měl uložený i paralyzér, když se otočila, byla skřín z poloviny otevřená), otočila se a v tom ucítila rány do zad, přetočila se a vyběhla do předsíně, kde jí obžalovaný začal bodat „hlava, nehlava“, nadával jí opět do buzerantů a vyhrožoval, že jí zabije, při tom jí stále bodal. Neví, kolik bylo ran, rány směřovaly do zad, hrudníku, krku, třísel, břicha (*poškozená před soudem demonstrovala zjištěný hrudník i břicho*). Bolest necítila, jen se bránila rukama, křičela a nakonec doplazila se ke vchodovým dveřím, kde křičela. Na to jí obžalovaný řekl, že jí hodí do vany, že tam má fén na prodlužovače (prodlužovačku měli uloženou v předsíni v rohové skříně, v koupelně nebyla) a že chcípne. Tak byla zticha a obžalovaný se začal řezat do ruky, kdy poškozená se ho ptala, co dělá, neboť mu netekla žádná krev. Pak zaběhl do koupelny, slyšela šplouchat vodu, nikoli napouštět, a pustit fén, „vyhodily“ se pojistky. Neví, zda obžalovaný vlezl do vany nebo to jen hrál. Když vyšel z koupelny, tak mu řekla, že stejně nepřežije, chtěla se zvednout, ale nešlo to, obě ruce jí visely dolů a celá střeva měla „venku“. Obžalovaný viděl, že má vyhrzlá střeva, nijak na to nereagoval. Obžalovaný je po peraci zad, na to se stále vymlouval, má i invalidní důchod, když však do ní na zemi čtyřicetkrát bodal a ohýbal se, tak ho záda nebolela. Při útoku byl obžalovaný dle poškozené při smyslech. Řekla mu, aby jí přivolal sanitku, že si přilepší, ať řekne, že si to udělala sama, věděla ale, že až přijdou, poznají, že si to sama neudělala. Musela ho přemlouvat, předstírala, že už nemá sílu, že ho vidí rozmazaně. Nakonec sanitku přivolal a odešel do ložnice. Až ze spisu zjistila, že ještě stihl napsat M [REDAKCE] zprávu, převlékl se, což absolutně nechápala, neboť ležela v krvi. Potom vyběhl, kdy poškozená ho ještě požádla, aby nechal otevřené dveře. Křičela, ale neměla dost sil, nikdo jí neslyšel, myslela si, že umře, neboť zdravotníci se nemohli dostat do domu, bylo zamčeno a nikdo jim neotevíral. Asi po šesti minutách je někdo do domu pustil a

poškozenou transportovali vrtulníkem do nemocnice. Na nůž, kterým na ní zaútočil, předtím nesahala, z obalu ho nevyndavala, z fotografií ze spisu zjistila, že obal od nože byl v koši. Popřela, že by po obžalovaném požadovala jeho zakoupení. Ve volné příloze spisu označila jak pralýzer, tak nůž.

7. Z výpovědi poškozené dále vyplynulo, že klíčky od vozidla si obžalovaný nechával většinou v oděvu nebo na jídelním stole v kuchyni. V nemocnici strávila dohromady dva měsíce a týden. Skoro dva měsíce měla otevřené břicho, po sešití měla stále zavázané obě ruce, měla dlahy, proto byla dále hospitalizována na LDN asi čtrnáct dní nebo tři týdny, nemohla se sama o sebe postarat, musela se učit sedět, chodit, všechno jako miminko. Po propuštění z nemocnice bydlela u švagrové, asi čtrnáct dní, tři týdny a pak se od 15.8. v bytě ve městě. Má stále problémy s hybností končetin, hlavně s pravou rukou, neuvaří si, neuřízne maso, má problém s podpisovým právem v bance. Do práce dochází, snaží se fungovat. Když má volno, končí na infuzích, neboť má srůsty v břiše a v té souvislosti neskutečné bolesti, na které jí léky nepomáhají, jí pouze přesnídávky a piškoty. S událostí se již smířila, neboť jí vlastně od všeho osvobodila. Stále se jí však ve snech vrací, že obžalovaný za ní někde stojí, pořád na ní křičí, anebo se jí zdá, že na ní někdo jde s noži. Dochází k psychologovi, neboť nesnese lidi ve městě. K psychiatrovi nedochází. Žádné léky neužívá, odmítá je. Podstupuje rehabilitace rukou, byla jí přiznána invalidita druhého stupně. V minulosti byla dvakrát těhotná a pokaždé podstoupila interrupci, neboť s obžalovaným děti nechtěla. Obžalovaný s tím souhlasil. Poprvé to bylo v roce 2000 nebo 2001 a podruhé asi v roce 2007. Nyní si nebude děti plánovat, má strach, že až bude obžalovaný propuštěn, tak přijdou o mámu, protože jí obžalovaný nenechá. Pokračuje to pro ni dál, jenom teď obžalovaný není v její blízkosti. Má hrůzu z toho, až opustí věznici.
8. **V** **V**, sestra poškozené, v hlavním líčení (v nepřítomnosti obžalovaného a při vyloučení veřejnosti) uvedla, že poškozená byla s obžalovaným asi sedmnáct let. Poškozená si nikdy nevěřila, měla nízké sebevědomí a když jí oslovil obžalovaný, který byl tehdy mezi mladistvými uznávaný, byla pro něho snadný terč. O problémech ve vztahu poškozené a obžalovaného nevěděli, postupně v rodině zjišťovali, že jí obžalovaný před rodinou ponižoval, zakazoval jí, aby si něco koupila, poškozená se k tomu však nijak nevyjadřovala. Když nastoupila do nového zaměstnání v Německu, byla povýšena na pozici provozní v německém hotelu, kde na ní byli hodní. Postupně se začala svěřovat, že jí obžalovaný často vyhrožuje zabitím, nikam jí nepouštěl, vyhrožoval, často jí mlátil, poškozená ukazovala modřiny. Snažili se jí přesvědčit, aby to nahlásila, což ze strachu neučinila. Svědkyně nebyla přítomna v době, kdy poškozenou obžalovaný fyzicky napadl, v jednom případě byla přítomna jejich matka a mladší sestra, kdy jí obžalovaný dal facku v době, kdy chovala neteř. Poškozená se svědkyni svěřila, že obžalovanému opakovaně sdělila, že s ním chce vztah ukončit, že mu nechá nábytek, peníze a pokusí se na něho přepsat byt. Asi týden před událostí bydlela poškozená u svědkyně, švagrové a u své matky, už nechtěla být s obžalovaným, i když jí do bytu lákal.
9. Na den 30.5. byla svědkyně s poškozenou domluvená na setkání, nemohla se jí však dovolat. Posléze se od své sestry dozvěděla, že jí volala **M** **V** s tím, že jí psal obžalovaný, že si něco udělal, aby přišla do bytu, bylo jasné, že se něco stalo. Následně jí poškozená popsala, co jí obžalovaný udělal, k čemuž se svědkyně vyjádřila shodně jako poškozená.
10. Poškozená je dle svědkyně hodně silná, přesvědčuje se, že to skončilo. Po propuštění z nemocnice se zapojila do práce, snaží se být soběstačná, všichni jí byli nápomocni.
11. Z výpovědi svědkyně **M** **V**, neteře obžalovaného, vyplynulo, že se s obžalovaným moc nenavštěvovali, vztah mezi obžalovaným a poškozenou označila za dobrý, byli na sebe hodní, řešili pouze každodenní problémy. Neví nic o nadávkách, vulgálních urážkách ze strany obžalovaného. Dne 30.5. jí obžalovaný napsal asi dvě SMS zprávy, že má přijít a něco vyřídit. Už

neví, o co se jednalo. Obžalovaný však mluvil o tom, že poškozená chce vztah ukončit, byl z toho smutný, nesouhlasil s tím, chtěl s poškozenou zůstat. Pokud byla svědkyni předložena fotodokumentace s SMS zprávami pořízenými z mobilního telefonu svědkyně, uvedla, že tomu rozuměla tak, že mají k obžalovanému přijít a něco zařídit, že si chce ublížit, což říkal ve dnech, kdy mu poškozená řekla, že se s ním chce rozejít. Z SMS zpráv svědkyně pochopila, že mají zařídit pohřeb obžalovaného. S babičkou poté šly k obžalovanému, nikdo však neotevíral a přijela sanitka. Nepamatuje si, že by si poškozená stěžovala na chování obžalovaného.

12. Svědek **K** **Z** v hlavním líčení vysvětlil, že obžalovaného a poškozenou zná jen v rámci sousedských vztahů. Dne 30.5. viděl obžalovaného před domem a poškozenou následně asi za půl hodiny, když odcházel z domova k holiči. Obžalovaného potkal společně s **K** na rohu domu, obžalovaný šel do domu v , kde bydlí i svědek. Neví, zda měl nějaké tašky nebo něco nesl. Není si vědom toho, že by ho **K** na něco upozornil. Pokud byla přečtena část výpovědi svědka učiněné v rámci přípravného řízení, kdy uvedl, že jej **K** upozornil na to, že obžalovaný má v plastu zabalený nůž, kde nůž nesl, neřekl, v hlavním líčení připustil, že to tak bylo. Na chování obžalovaného ten den neregistroval nic zvláštního. Poté šel svědek domů, asi za půl hodiny či třičtvrtě hodiny z bytu odešel k holiči a cestou na ulici potkal poškozenou. V další část výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že poškozenou naposledy viděl týž den v ulici , v době kolem 9.15 hodin, s čímž v hlavním líčení vyslovil souhlas.

13. Za souhlasu stran byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečtena svědecká výpověď **T** **K**, z níž vyplynulo, že obžalovaného viděl dne 30.5.2017, a to v době kolem 8.30 hodin, kdy šel z pravidelné kávy se svým známým **K** **Z**. Obžalovaného potkali u ČEDOKu, nroku ulic Májová a třída Svobody. Obžalovaný prošel kolem nich, v levém podpaží nesl úplně nový zabalený nůž, rukojeť nože nebyla černá, ale barvu si svědek nevybavil. Jednalo se o typický kuchařský „dranzírák“, což jako vyučený kuchař poznal. Na adresu obžalovaného svědek s vtipem prohodil: „s tím jdeš na D Č ?“, kdy Č je životním kamarádem obžalovaného. Na to obžalovaný nereagoval a šel do vchodu domu, kde bydlí **K** **Z**. Pokud byla svědkovi předložena fotografie zajištěného nože, včetně jeho obalu, připustil, že se jedná o nůž, který nesl obžalovaný. Neví, kdy naposledy viděl poškozenou **V**.

14. Za souhlasu stran byla dále postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečtena podaná vysvětlení MUDr. **J** **K** a **J** **H**. MUDr. **J** **K** uvedl, že byl dne 30.5.2017 jako službu konající lékař vyslán do ulice ke zraněné ženě, která byla při vědomí, stěžovala si na velké bolesti břicha a žádala zdravotníky, aby jí drželi pokrčené nohy. O tom, kdo jí napadl, se nezmínila.

15. Z vysvětlení podaného **J** **H**, , vyplynulo, že byl společně se sestrou vyslán do ulice do bytu ve patře, kde mělo dojít k sebevraždě. Dveře do bytu byly otevřené, za nimi v chodbě ležela žena v tratolišti krve. Zaslechl informaci, že jí měl pobodat její druh, neví však, kdo mu jí poskytl. Svědek společně se sestrou požádal přítomné policisty k prohledání bytu, zda se v bytě neskrývá útočník, kdy poškozená jim sdělila, že už tam není, utekl.

16. Dle **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, poškozená utrpěla celou řadu poranění, a to povrchní řeznou ránu dlaňové plochy základního článku 5. prstu pravé ruky, řeznou ránu přes dlaňovou plochu všech článků 4. prstu pravé ruky zasahující až k pochvě šlach ohýbače, ztrátové poranění kůže a části podkoží 1,5 + 1 cm na dlaňové ploše posledního článku 3. prstu pravé ruky, příčnou ránu kůže, podkoží a svalové povázky délky 7 cm na hranici střední a dolní třetiny vnitřní plochy pravého předloktí, nepatrně nad ní povrchní ranku nepostihující ani celou šíři kůže, na hranici střední a horní třetiny pravého předloktí na hřbetu bodné poranění šíře cca 7 cm, směřující do loketní jamky, délky 12 cm na spodině přetřatý

nervus medianus a přetrnutí loketní tepny v odstupu, na hřbetu pravé paže dvě podkožím komunikující bodné rány 8 cm a 3 cm, na přední straně pravé paže v horní části řezné poranění kůže a podkoží délky 5 cm, hluboké řezné poranění přes celou hřbetní plochu levé ruky postihující i šlachy natahovačů. Dále byl u poškozené zaznamenán jednorázový odvod 200 ml krvavého obsahu z hrudního drénu v pravo, dvě bodné rány v pravé horní polovině břicha pronikající do dutiny břišní a několik menších bodných ran nad nimi, větší krevní výron v pravém retroperitoneu, bodné poranění slinivky břišní cca 1 cm, bodná poranění dvanáctníku s průbodem, bodné poranění dolní duté žíly délky cca 1 cm, mnohočetná bodná poranění tenkého střeva, bodné rány vlevo v tříse, bodná rána vpravo vpředu na hrudníku v dolní části, pronikající do pohrudniční dutiny, s přetětím, žebra u hrudní kosti, bodné rány vpředu na hrudníku pod klíční kostí s lehce poraněným prsním svaem, nekrvácející rány v hrdelní jamce a vlevo vpředu na krku, jedna zasahující až do k páteři, druhá do podkoží. U poškozené byla provedena resekce 70 cm tenkého střeva s bodnými poraněními. Ostatní poranění byla ošetřena se sešitím. Povolán byl cévní chirurg, který ošetřil dolní dutou žílu. Dále bylo provedeno sešití poraněných svalů a ran v kůži. Následně byly u poškozené prováděny operační výkony na levé horní končetině, kdy byla zjištěna cípatá řezná rána ve 2. meziprstí levé ruky zasahující na dlaňovou plochu do oblasti 2. záprstního kloubu, kde byla poraněna šlacha hlubokého ohýbače pro 2. prst, dále šlacha povrchového ohýbače, poraněno bylo kloubní pouzdro a vazy mezi články prstů s odlomením hrany baze základního článku 2. prstu, rozsáhlá šikmá řezná rána délky cca 10 cm na hřbetu levé ruky s poraněním natahovačů pro 2. – 4. prst, s poraněním šlachy jednoho z natahovačů ruky, přičemž po otočení na levý bok byly zaznamenány tři bodné rány vlevo a vpravo u páteře zasahující do svalů, kdy byly provedeno sešití šlach, vazů, kloubního pouzdra a ran ve svalovině, podkoží a kůži. Operační výkony trvaly více než šest hodin. Následující den byla v celkovém znecitlivění provedena během cca dvou hodin revize řezných ran na pravém předloktí se sešitím pahýlu nervus medianus a přiložena sádrová dlaha.

17. Objektivně zjištěná poranění byla ošetřujícími lékaři hodnocena jako poranění bodná a řezná. U některých bodných ran se mohlo jednat o rány bodnořezné. Bodná poranění tedy vznikla proniknutím hrotnatého ostrého předmětu podél jeho dlouhé osy do tkání. Bodnořezná poranění vznikla stejným mechanismem s rozšířením rány tahem ostré hrany zraňujícího nástroje. Řezná poranění vznikla tahem a tlakem ostré hrany zraňujícího nástroje. Poranění nepochybně vznikla dle znalce v krátkém časovém sledu, jednoznačně stanovit pořadí jejich vzniku není možné. Poranění mohla vzniknout nožem zachyceným na fotodokumentaci z ohledání místa činu. Ke vzniku poranění nejspíš došlo v okamžiku, kdy poškozená stála a byla k útočníkovi střídavě otočena přední a zadní částí těla a útočník, jak uvedla poškozená, bodal „hlava nehlava“.
18. Rána pronikající do dutiny hrudní s přetětím žebra musela dopadat silou velké intenzity. U ran pronikajících do dutiny břišní muselo dojít k překonání odporu kladeného oděvem a kůží. Po průniku do dutiny břišní k poranění orgánů již dochází snáze. Rány tedy musely dopadat silou alespoň střední, spíše však větší intenzity. Řezná a bodná poranění na horních končetinách svědčí pro působení značné síly.
19. Poranění na horních končetinách svým charakterem odpovídají zraněním typickým pro obranu proti útoku vedenému předmětem s ostrou hranou.
20. Poranění poškozené lze zcela jednoznačně hodnotit jako vážná a těžká. Bez neodkladné lékařské pomoci by zcela jednoznačně došlo k její smrti. Život poškozené ohrožovalo poranění loketní tepny a poranění dolní duté žíly krevní ztrátou. Dále byla poškozená ohrožena na životě proniknutím vzduchu a krve do pravé pohrudniční dutiny, kdy by bez lékařského ošetření mohlo dojít k selhání dechových a oběhových funkcí. Další ohrožení na životě spočívalo v možnosti následného rozvoje závažných zánětlivých změn při otevřeném poranění dutiny břišní s poraněním a výhřezem střevních klíčků.

21. K trvalým následkům znalec uvedl, že poranění zanechají množství jizev, v oblasti břicha deformující stěnu břišní. Dále nelze vyloučit, s ohledem na rozsah poranění v dutině břišní, vytvoření četných vazivových srůstů. Za nejzávažnější, s ohledem na trvalé následky, lze dle znalce označit poranění horních končetin, resp. rukou s omezením hybnosti prstů (v době zpracování posudku). Seriózní a jednoznačnější hodnocení trvalých následků je obvykle možné až po uplynutí delší doby od ukončení léčby tj. cca za jeden rok.
22. Poškozená byla k hospitalizaci do Fakultní nemocnice v Plzni přijata dne 30.5.2017, kdy byly provedeny operační zákroky. Dne 4.6.2017 byla přeložena na JIP Chirurgické kliniky, kde jí byl odstraněn hrudní drén, zjištěn absces v ráně po operačním výkonu v břiše, který byl vyčištěn a rána se hojila deformovanou jizvou. Dne 12.6.2017 byl u poškozené diagnostikován oboustranný zápal plic. Dne 13.6.2017 byla poškozená přeložena zpět na KARIM Fakultní nemocnice KKN a.s., Nemocnice v Chebu. Omezení v obvyklém způsobu života spočívalo dle znalce v nutnosti podrobit se operačním výkonům v několik hodin trvajícím celkovém znecitlivění, v bolestivosti zraněných míst přetrvávající nepochybně několik dnů, v odkázání na pomoc jiné osoby s ohledem na poranění obou horních končetin s přiložením sádrových dlah. Za jednoznačně zcela nejzávažnější lze považovat bezprostřední ohrožení na životě.
23. Znalci byl poskytnut posudek z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky, ve kterém byla zkoumána svítidla s paralizérem, přičemž poškozenou popisované subjektivní vjemy (vynechávání dechu, nepravidelný tlukot srdce, pocit na omdlení) nejsou v rozporu s účinky při středním úderu (zmiňovanými v kriminalistickém posudku). Užití paralizéru však u poškozené nevedlo k takovému účinku, aby byla vyloučena její schopnost aktivní obrany při následném napadení nožem.
24. V hlavním líčení znalec stvrdil závěry posudku a pokud byla znalci předestřena část výpovědi poškozené ohledně pozice v době, kdy byla napadena nožem (nejprve zády k obžalovanému, poté na zádech na zemi) vysvětlil, že k poraněním mohlo dojít tehdy, pokud zraněná místa byla dostupná ruce útočníka. Poranění vpředu na břiše, hrudníku a krku v případě, že by se poškozená nacházela na zemi, jsou místa pro útočníka přístupná. Znalec dále připustil, že bodná poranění zad mohla vzniknout v době, kdy poškozená byla k útočnickovi obrácena zády. Srůstů v dutině břišní, zmiňované poškozenou, jejichž vznik znalec předpokládal, mohou vést k omezení, kdy poškozená může pociťovat bolesti v této oblasti, kdy nelze vyloučit ani ovlivnění pasáže tráveniny přes střevní trakt. Přetrvávající problémy s hybností pravé ruky odpovídají dle znalce způsobenému poranění této končetiny. V případě přetětí žebra u hrudní kosti musela být dle znalce vyvinuta velká síla. K předloženému noži (z volné přílohy spisu) znalec uvedl, že se jedná o nástroj způsobit předmětná poranění. V případě zjištěných bodných kanálů se nejednalo o kanály povrchní, byť nebyly lékaři popisovány, neboť došlo k poranění slinivky břišní.
25. Dle **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, obžalovaný v době, kdy mělo dojít ke spáchání činu, ale i před touto dobou, trpěl duševní poruchou, a to smíšenou poruchou osobnosti, která se projevuje akcentací povahových rysů dissociálních a histriónských. Jedná se o poruchu trvalou a z toho vyplývá nepříznivá a neměnná prognóza tohoto neléčitelného stavu. Tempore criminis lze dle znalce připustit přítomnost prostého afektu bez forenzního významu. Motivace jednání obžalovaného nebyla psychopatologická, nevyplynula ze žádných duševních obsahů. Nabízí se motivace i laicky srozumitelná – nezvládnutí odchodu erotického partnera. U obžalovaného znalec nezjistil žádnou psychiatrickou diagnózu podmíněnou zneužíváním alkoholu či psychoaktivních látek, nejsou žádné indicie o ovlivnění psychoaktivní látkou v době, kdy měla být páchána trestná činnost. V době, kdy měla být páchána trestná činnost, byly rozpoznávací i ovládací schopnosti zachovalé. Obžalovaný je nositelem

smíšené poruchy osobnosti, která je trvalým rizikem pro dissociální jednání nejružnější provenience. Nejedná se však o léčitelnou duševní poruchu, jakékoliv medicínsko právní opatření není indikované a znalec jej nedoporučil.

26. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry posudku a dodal, že sníženým prahem agresivity jsou vybaveny všechny dissociální osobnosti, kterou je i obžalovaný. U obžalovaného je vyšší pohotovost k emočnímu vzplanutí. Během vyšetření se obžalovaný projevoval dramaticky, z čehož bylo možno soudit, že se takto bude projevovat i během soudního řízení.

27. Dle **znalkyně psycholožky** se intelektová výkonnost obžalovaného pohybuje v pásmu podprůměru, vrozené složky inteligence jsou až hluboce podprůměrné, získané složky inteligence se pak jeví být na lepší úrovni, obžalovaný dbá na svou vzdělanostní úroveň a má sklon maskovat její nedostatky. Obžalovaný je nositelem smíšené poruchy osobnosti, zastoupeny jsou rysy dissociální a histriónské, které se projevují despektem k potřebám druhých, sebeprosazováním se i na jejich úkor, nedostatkem citlivosti k potřebám okolí, hypersenzitivitou k sobě samému. Obžalovaný má snížený frustrační práh, nízkou toleranci k zátěži, špatně ovládá svůj vztek, je výrazně sebestředný. Charakteristická je temperamentnost, vysoká míra energie vkládaná do reakcí, teatrálnost a katathymní rysy myšlení, kladení důrazu na dojem z věcí, povrchní a mělká emotivita. Práh k vyvolání agresivní odezvy je snížen, obžalovaný patří k osobnostem z ranku nepřiměřeně si nárokuje, je nesebekritický, s pocity oprávnosti. Obžalovaný činí dramatizační, teatrální proklamace, vztah k okolí lze popsat jako víceméně cynický. Má impulsivně-explosivní potenciál. Motivace činu, bude-li obžalovanému prokázán, nevyplývala ze žádných patických motivů. V motivačním konfliktu hrál dominantní roli erotický konflikt patencovaný pocity nárokování si vztahu a pocity zhrzenosti na straně obžalovaného. Obžalovaný s pravděpodobností blížící se jistotě zůstane osobností se zvýšeným rizikem protispolečenských aktů. Prognóza resocializace je významně ztížená, a to pro nepříznivou osobnostní skladbu, špatný efekt dosavadních resocializačních snažení a v neposlední řadě pro fakt, že v době projednávání činu byl obžalovaný v situaci, kdy by naopak měl na vyhovování normám společnosti, a zejména pak předpisů zákonných, dbát.

28. Znaleč v hlavním líčení stvrdila závěry posudku a vysvětlila, že vztah obžalovaného k poškozené byl nárokový si. Obžalovaný má mimořádně špatné předpoklady pro vytvoření hlubokých, plastických a empatických vztahů. Během explorační sice zazněla slova obžalovaného o lítosti, nicméně jednalo se o povrchní proklamace, mající značně dramatický potenciál, vše vždy bylo zakončeno sebelítostí, nikoli lítostí nad bolestí či ohrožením života poškozené.

29. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, zpracovaného k osobě poškozené M. V., vyplynulo, že poškozená trpí duševní chorobou, a to posttraumatickou stresovou poruchou, která se rozvinula jako bezprostřední následek útoku obžalovaného. Před útokem touto poruchou netrpěla. Porucha se u poškozené projevuje zejména tím, že se bojí budoucnosti, neustále žije ve strachu z pomsty, je přesvědčena o tom, že ji obžalovaný stejně jednou zabije. Nechce proto dělat žádné plány, je si jistá tím, že další útok už nepřežije. Bojí se proto mít děti (nechce, aby vyrůstaly bez matky). Nerada chodí po ulici, má pocit, že jí všichni odsuzují a dávají jí vinu za to, co se stalo, že veřejné mínění je paradoxně na straně obžalovaného. Kolísá jí nálada, občas mívá úzkosti, přepadá jí strach, je emočně labilní, špatně se soustředí, má potíže si zapamatovat nové věci, což bezprostředně souvisí právě s poruchou soustředění. Přestala se stýkat s přáteli, bojí se chodit na místa, která jí obžalovaného připomínají, musela radikálně změnit své návyky. Když se k těmto příznakům přičtou ještě následky tělesné, jedná se o závažné narušení jejího života. Poruchu zhodnotila znalkyně jako těžkou, nadále probíhá fáze onemocnění, ačkoli se poškozená snaží disimulovat a i některé příznaky zlehčovat (jedná se o klasickou únikovou reakci, kterou sama sebe podvědomě chrání před totálním zhroucením, které ovšem nelze do budoucna vyloučit). Prognóza poškozené je

nejistá, vzhledem k její osobnosti, která nevykazuje žádnou hrubší patologii, lze očekávat, že pokud se jí dostane adekvátní psychiatrické a psychoterapeutické péče, má šanci na úplnou úpravu. Proces uzdravování však bude trvat dlouho – v řádu měsíců, až let. Přesný časový horizont nelze předpovědět. Nelze ovšem vyloučit ani to, že některé psychické změny mohou přetrvat až do konce života.

30. V hlavním líčení znalkyně stvrdila závěry posudku a doplnila, že skutečnost, že poškozená před útokem netrpěla žádnou duševní chorobu, zjistila z anamnézy poškozené a po konzultaci s kolegy. V případě poškozené se jedná o inteligentní, středoškolsky vzdělanou ženu, které nikdy neměla problémy, nebyla psychiatricky léčena, neměla nikdy konflikt se zákonem. Předchozí soužití s obžalovaným neodůvodňuje rozvinutou závažnou duševní poruchu, sice již poškozená byla oslabená, neboť probíhaly výhrůžky, již v předchozí době měla strach, že jí obžalovaný zabije, a to při jízdě autem, ale nebylo to tak razantní. Ve vztahu k předmětnému útoku označila znalkyně za zázrak, že poškozená přežila, neboť se jednalo o smrtelný útok. Poškozená odmítá odbornou psychiatrickou péči z obavy, že by psychofarmaka změnila její osobnost a narušila schopnost pracovat, což ovšem není pravdou. Poškozená je ohrožená tím, že se totálně „sesype“ a dokud se tak nestane, tak farmakologickou pomoc nepřijme.
31. Dle **znalce psychologa** odpovídá intelekt poškozené M. V. lepšímu průměru. Osobnost se jeví širěji normativní, v trvalých osobnostních charakteristikách nebyly zjištěny patologické rysy. Poškozená je prosociálně laděná, má zájem o navázání a udržení mezilidských vztahů, je temperamentově živá, cílevědomá a vytrvalá. Má vysokou potřebu výkonu, zejména v pracovní oblasti je velmi cílevědomá a vytrvalá. Aktuální obraz však byl silně zabarven masivní úzkostní symptomatikou. Schopnosti adekvátně vnímat, v paměti uchovat a poté správně reprodukovat prožité události, nejsou u poškozené dotčeny, svou úroveň odpovídají průměru. Poškozená je schopna běžně správně vnímat, zapamatovat si a následně přiměřeně přesně a detailně reprodukovat prožité události ve stejné míře jako většina dospělých zdravých lidí. Vztah poškozené k obžalovanému je jednoznačně negativní, zejména má z jeho osoby masivní strach, obává se jeho jednání do budoucna, najisto očekává, že se obžalovaný znovu pokusí o její usmrcení. Nerozhodnost a neschopnost účinně se vzepřít a opustit včas partnera, nízké sebevědomí, bagatelizace následků, jsou charakteristiky svědčící pro tzv. syndrom týrané ženy. Poškozené byly způsobeny výrazné psychické útrapy, jednak akutní – zejména intenzivní strach ze smrti, ale i dlouhodobé, které byly přítomny ještě v době znaleckého zkoumání. Nejvýraznější je přetrvávající masivní, místy až paralyzující strach z obžalovaného a jeho budoucího jednání, obavy z ostatních lidí (cítí se sledovaná, hodnocená, odsuzovaná), dlouhodobě snížené sebehodnocení, vyhybavost, snížení kvality spánku, sexuální apetence, poruchy pozornosti, subjektivně oslabení paměti, nejistota a skepse do budoucna. To vše ovlivňuje kvalitu života poškozené. Diagnosticky odpovídají posttraumatické stresové poruše. Bez adekvátní léčby nelze vyloučit jejich chronifikaci, v krajním případě až trvalé nepříznivé změny osobnosti.
32. V hlavním líčení znalec stvrdil závěry posudku s tím, že poškozená není obecně osobou submisivní, nicméně submisivní byla ve vztahu s obžalovaným, byla v podřízené pozici: „dělej mi servis, dělej pro mě všechno, starej se o mě a buď vděčná, že někoho máš“. Poškozená popisovala obžalovaného jako zdatného manipulátora, kdy jen velmi obtížně byla schopna se od něho odpoutat, obžalovaný byl jejím prvním a jediným partnerem. Poškozená se necítila pro muže atraktivní, v obžalovaném našla muže, který o ni projevil zájem, což jí dostalo do zranitelné pozice.
33. Ve věci byla dále provedena řada **listinných důkazů a záznamů na CD nosičích**. Dle **úředního záznamu policie, včetně fotodokumentace** (č.l. 1-6), byla dne 30.5.2017 vyslána na místo policejní hlídka (společně s rychlou záchrannou službou), přičemž po vstupu do bytu, kde byly potvřeny vstupní dveře, registrovala poškozenou v kaluži krve se zjevným poraněním

hrudníku, horních končetin a břicha. Poškozená žádala o pomoc a sdělila: „*přítele*“. Následně byla letecky transportována do Fakultní nemocnice v Plzni.

34. **Z protokolu o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace** (č.l. 9-96), je zřejmé, že na místě činu byla zajištěna celá řada stop, a to zejména stopy biologické. V odpadkovém koši umístěném v kuchyňské lince za zavřenými dveřmi, byly zajištěny dvě části plastového obalu od nože zn. BANQUET. V prostoru před bytem, konkrétně na nášlapné ploše 1. schodu schodiště, byl zajištěn kuchyňský nůž s plastovou rukojetí vínové barvy. V koupelně byla zajištěna mokrá košile s krevními stopami, textilní šedé boty se stopami krve na špičkách a vysoušeč vlasů s prodlužovacím kabelem. Místo činu bylo opětovně ohledáno dne 6.6.2017, což je dokumentováno **protokolem** o tomto procesním úkonu a **fotodokumentací** (č.l. 99-107), kdy v ložnici byla zajištěna kombinovaná svítidla s paralyzérem, z níž byla sejmuta pachová stopa.
35. V rámci ohledání vozidla tov. zn. AUDI A6 byl zajištěn ubrousek se stopami červeno-hnědé barvy a biologické stopy, což dokládá **protokol o ohledání věci, včetně fotodokumentace** (č.l. 111-128).
36. Svědkyně M. V. vydala dne 30.5.2017 pro potřeby trestního řízení **mobilní telefon**, v němž byly vyhledány SMS zprávy s osobou „Š.“, které jsou zachyceny na **fotodokumentaci** (č.l. 133-137). Dne 30.5.2017 v 9.28 hodin byla přijata zpráva: „*M. rychle pojď ke mně, jsem si veselejší a zardí pohrušky*“, v 9.37 pak zpráva: „*Druhé klíč od bytu je u vkadeny*“. Na to svědkyně reagovala SMS zprávou v 9.42 hodin: „*Už jdu*“.
37. Svědkyně V. V. vydala dne 31.5.2017 jednak **mobilní telefon** zn. HUAWEI, jednak **dopis** datovaný dnem 18.5.2017 (č.l. 138-140), jehož pisatelství obžalovaný v hlavním líčení potvrdil a z jehož obsahu je zřejmé, že pokud někdy poškozené zkriví jen vlasek, tak se nechá zatknout, kdy vše je napsáno z jeho vůle, bez nátlaku. Jmenovaná svědkyně dále vydala **dopis** (č.l. 141-143), v němž obžalovaný prosí poškozenou o odpuštění a dále **nahrávku** uloženou v mobilním telefonu, z jejíhož **vyhodnocení** policejním orgánem (č.l. 145) je zřejmé, že byl zachycen hovor mezi matkou poškozené M. V., nar. , která se vyjadřovala k rozrušení své dcery a osobu (muže), s níž hovor vedla, oslovovala „Š.“. Hovořící muž uvedl, „*že jinou variantu nebere, než to, že aby byla s ním*“.
38. Dále soud k důkazu provedl **protokol o vydání věci a kopii pokladního dokladu** (č.l. 146-147) potvrzující zakoupení nože v OD Prior v Chebu dne 30.5.2017 v 8.18 hodin za částku 85,- Kč. K tomu obžalovaný uvedl, že požadoval nůž na ryby, na to mu prodavačka prodala předmětný nůž.
39. Poté, co byl k důkazu **proveden protokol o vydání věci, včetně pokladního dokladu** deklarujícího nákup dvou kusů textilního zboží v hodnotě 58,- Kč dne 30.5.2017 v 8.23 hodin (č.l. 148-149) obžalovaný připustil, že je možné, že si kupoval ponožky, už si to nepamatuje.
40. V **dopisu** ze dne 12.6.2017 zasláno manželům V. (sousedé obžalovaného v ulici) se obžalovaný omluvil za problémy, které způsobil s tím, že se jednalo o veliký zkrat, poškozenou nade vše miluje. Současně požádal, aby vyřídili jeho omluvu všem sousedům. V **dopisu**, který vydal D. Č. (č.l. 309) obžalovaný uvedl, že neví, jak se to mohlo stát, zapracoval Satan, jednalo se o největší zkrat, všechno si zničil, všeho nechal kvůli poškozené, kdy měl pracovat v Německu. K tomu v hlavním líčení obžalovaný vysvětlil, že Č. je Jehovista a pokud se něco takového stane, tak se říká, že zapůsobil Satan.
41. Dále byly k důkazu provedeny **úřední záznamy** policie o výsledku pátrání po obžalovaném (č.l. 181-198). Obžalovaný byl policií zadržen dne 31.5.2017 v 9.59 hodin v osobním vozidle na louce

u zaniklé obce Žírnice, což dokládá **protokol o zadržení** (č.l. 200), přičemž **dechovou zkouškou** (č.l. 201) provedenou téhož dne v 10.47 hodin, nebyla v jeho dechu zjištěna přítomnost alkoholu.

42. Na **fotodokumentaci těla poškozené** pořízené dne 12.7.2017 (č.l. 243-249) jsou patrné četné jizvy v oblasti hrudníku, horních končetin a břicha.

43. Z **lékařských zpráv** (č.l. 371-413) jsou zřejmá poranění poškozené, včetně odborné péče, která byla poškozené poskytnuta.

44. Dle **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví biologie** (č.l. 458-474), byla na zajištěném noži, oblečení poškozené i obžalovaného a na vysoušeči vlasů s přívodním kabelem zjištěna přítomnost krve. Dle dalších ve věci zpracovaných **znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky** (č.l. 477 – 481, 483-485), byl v krevních stopách na košili a obuvi obžalovaného prokázán DNA profil poškozené, na čepeli a rukojeti nože byl zjištěn smíšený profil DNA, kdy nelze vyloučit, že se jednalo o DNA profily obžalovaného a poškozené. Na kombinované svítilně s paralyzérem byl na její přední části zakončenou kontakty prokázán DNA profil poškozené.

45. Během daktyloskopického zkoumání zajištěného nože, kombinované svítilny s paralyzérem a vysoušeče vlasů s přívodním kabelem, nebyly, jak vyplynulo ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie** (č.l. 488-492), zviditelněny upotřebitelné daktyloskopické stopy. Na obalu nože nebyla zjištěna shoda s otisky obžalovaného.

46. Trasologická stopa zajištěná na chodbě domu byla, jak dokládá **znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví trasologie** (č.l. 495-496), pravděpodobně vytvořena obuvi obžalovaného.

47. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie** (č.l. 504-509), je zřejmé, že na oděvu poškozené byla zjištěna bodnořzná a řzná poškození způsobená jednobřítým nástrojem, kdy jako použitý nástroj lze typovat jednobřítý nůž. Stopy byly bez specifických znaků pro provedení individuální identifikace použitého nástroje. Mechanoskopické stopy druhově odpovídají zajištěnému jednobřitému noži.

48. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky, včetně dodatku** (č.l. 512-516, 518-521), vyplynulo, že u vysoušeče vlasů a jeho pohyblivém prodlužovacím přívodu nebyly zjištěny závady. V případě LED svítilny s vestavěným elektrickým paralyzérem musí být pro použití paralyzérů hlavní vypínač v pozici ON a posuvný spínač svítilny musí být v zadní pozici, přičemž po stisku tlačítka paralyzérů se generuje elektrický výboj. Účinnost paralyzérů pro dobu výboje výrobci udávající – 0,5 sekundy (krátký úder) - způsobí svalovou křeč a úlek, 1 – 3 sekundy (střední úder) - způsobí pád k zemi a duševní otřes (ale za okamžik je napadený schopen se postavit), 4 – 5 sekund (plný úder) - způsobí pád, ztrátu orientace a šok na několik minut. V předloženém stavu byl přístroj schopen bezproblémového provozu, nebyly na něm zjištěny žádné závady (poruchy). V předloženém stavu byl hlavní vypínač paralyzérů (na zadní straně svítilny) v pozici ON a posuvný spínač svítilny byl v zadní pozici, kdy tyto pozice umožňují použití paralyzérů.

49. Zdravotnická záchranná služba, jak vyplývá ze **záznamu** (č.l. 542), byla na místo přivolána dne 30.5.2017 v 9.43 hodin, na místo se dostavila 9.50 hodin.

50. Dle **protokolu o prohlídce těla obžalovaného, včetně fotodokumentace** (č.l. 545-247, 552-558), byla na dlaní pravé ruky obžalovaného zjištěna řzná rána, další řzná rána na levé spodní

části dlaně pravé ruky, další řezná rána ve vzdálenosti 1 cm od malíku, na prostředním článku ukazováčku pravé ruky řezná rána, na zápěstí levé ruky lékařsky ošetřené poranění. Řezné rány na dlaních a levém předloktí jsou dokladovány též **lékařskými zprávami** (č.l. 561-563).

51. Z CD nosiče provedl soud k důkazu **záznam hovoru na tísňovou linku** (č.l. 566), kdy obžalovaný oznámil, že se jeho přítelkyně pořezala a bodla do břicha, přičemž během hovoru byl pracovníci dispečinku instruován k poskytnutí první pomoci poškozené.
52. Z **výpisu o telekomunikačním provozu**, včetně jeho **vyhodnocení** policejním orgánem (č.l. 583-635), vyplynulo, že dne 30.5.2017 v 9.16 hodin byla na telefonní účastnickou stanici užívanou poškozenou zaslána obžalovaným SMS zpráva, přičemž v té době bylo číslo obžalovaného lokalizované buňkou v Chebu, Obětí nacismu 1307. Téhož dne v 9.28 hodin a v 9.37 hodin byly zaslány SMS zprávy obžalovaným svědkyni M■■■■ V■■■■. Dne 30.5.2017 v 9.39 hodin uskutečnil obžalovaný hovor na tísňovou linku 155 a v 9.42 hodin byla obžalovanému zaslána SMS zpráva svědkyni M■■■■ V■■■■. V měsíci květnu 2017 poškozená ani v jednom případě nekontaktovala obžalovaného, oproti tomu obžalovaný kontaktoval poškozenou 58x, z toho 9x hovorem a 49x prostřednictvím SMS zpráv.
53. Ve věci byly v přípravném řízení zajištěny **záznamy z městského kamerového systému** a z **vietnamské prodejny** v Chebu, Palackého č. 18 (č.l. 644-652). Kamera umístěná na křižovatce ulic Svobody a Májová byla od 9.30 hodin v poruše, kdy v čase od 9.24 hodin se záznam začal překrývat pruhy modré a červené barvy, až zcela zmizel (č.l. 641). V ulici Svobody byl zachycen obžalovaný dne 30.5.2017 v 8.14 hodin, jak přicházel k OD Prior a v 8.19 hodin vyšel z obchodního domu a v pravé ruce držel světlý předmět. V 8.19 – 8.20 hodin šel od obchodního domu směrem k ulici Májová. V 8.20 hodin vešel do vietnamské prodejny, v ruce držel předmět tvarem odpovídajícím obalu zajištěného nože, v 8.25 hodin přistoupil k pokladně s vybraným zbožím a v 8.26 hodin prodejnu opustil.
54. Ze sdělení **Městského úřadu v ■■■■, odboru správy majetku** (č.l. 670), je zřejmé, že nájemcem bytu v ■■■■ ulici č. ■■■■ byla poškozená M■■■■ V■■■■.
55. Poškozené byla, jak vyplývá z **posudku o invaliditě** (č.l. 780), přiznána dnem 14.11.2017 invalidita druhého stupně omezující poškozenou vykonávat soustavnou výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě, a to v souvislosti s úrazem ze dne 30.5.2017. Z posudku je dále zřejmé, že poškozená odmítla třetí stupeň invalidity, neboť z psychologických důvodů chce pracovat alespoň na částečný úvazek.
56. Soud současně rozhodl postupem podle § 216 odst. 1 trestního řádu o tom, že ve věci nebudou prováděny další důkazy. V tomto směru nutno předeslat, že dokazování bylo soudem provedeno v nezbytném rozsahu tak, jak mu ukládá ustanovení § 89 odst. 1, písm. a) – f) trestního řádu, do něhož se promítla zásada zakotvená v § 2 odst. 5 trestního řádu, dle níž jsou orgány činné v trestním řízení povinny zjišťovat skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Soud proto při respektování citovaných ustanovení procesní normy provedl všechny důkazy pro rozhodnutí potřebné. Obhajobou navrhované doplnění znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, za účelem porovnání otisků poškozené s otisky zajištěnými na obalu nože, považuje soud za nadbytečné, neboť z výpovědi poškozené vyplynulo, že na nůž nesahala a obal od něho registrovala až na fotech založených ve spisu. Shodně za nadbytečný je považován úřední záznam o podaném vysvětlení poškozené v jiné trestní věci obžalovaného, který by navíc mohl být proveden toliko jako důkaz listinný. V případě obhajobou požadovaného posouzení kamerového záznamu Městské policie v ■■■■ z rozhodné doby, který měl být dle obhajoby znehodnocen, je třeba uvést, že z provedeného dokazování je zřejmé, že došlo k technické závadě v průběhu pořizování

záznamu, nikoli k jeho znehodnocení. Pokud dále požadovala obhajoba odstranění rozporu ve výpovědích poškozené a svědka K [REDAKCE], pak tomuto se soud bude věnovat v rámci hodnocení důkazů.

57. Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k níže uvedeným závěrům. Soud se především věnoval obhajobě obžalovaného, kterou zaujal v hlavním líčení a kterou soud podrobil pečlivé komparaci s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména se stěžejním důkazem v podobě svědectví poškozené M [REDAKCE] V [REDAKCE]. Po naznačené analýze posoudil soud obhajobu obžalovaného jako nevěrohodnou a účelovou, kdy v tomto směru vzal v úvahu všechny z důkazní situace vyplývající relevantní skutečnosti o takovém závěru svědčící, přičemž bez povšimnutí nemohl nechat ani genezi partnerského vztahu obžalovaného s poškozenou, jejíž vyústění v podobě rozhodnutí poškozené ze vztahu odejít (učiněné krátce před předmětnou událostí) bylo okolností, s níž se obžalovaný nedokázal smířit. Pokud se týče hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené, pak soud nezjistil nic, co by věrohodnost poškozené snižovalo, naopak jí umocňuje postupně ve věci učiněné konzistentní výpovědi, bez zásadních rozporů. Pro závěr o věrohodnosti poškozené měl nezanedbatelný vliv též bezprostřední dojem, který soud získal z vystoupení poškozené v hlavním líčení. Z provedených důkazů vyplynulo, že obžalovaný na poškozenou opakovaně naléhal, aby ve vztahu pokračovali. Důvodem pro ukončení vztahu ze strany poškozené bylo despotické, majetnické a násilnické chování obžalovaného vůči poškozené, včetně výhrůžek fyzickou likvidací. Obžalovaný sice takové jednání popřel, nicméně soud jej vzal za prokázané z výpovědi poškozené, podporované svědectvím její sestry V [REDAKCE] V [REDAKCE]. Navíc během dlouhodobého soužití s obžalovaným tato poškozená sama ekonomicky zajišťovala, obžalovaný nikde nepracoval a na poškozené v podstatě parazitoval.
58. Z výpovědi poškozené, kterou soud, jak již bylo naznačeno, posoudil jako věrohodný zdroj informací sloužící ke konstrukci skutkového děje, vyplynulo, že již čtrnáct dní před skutkem poté, co jí dal obžalovaný facku (když v náručí držela malou neteř) opustila byt do té doby společně obývaný s obžalovaným. Ve stejné době jí obžalovaný večer po práci donutil nastoupit do vozidla, s nímž jezdil až do ranních hodin na dálnici, najížděl proti kamionům, z okna vyhodil mobilní telefon a vyhrožoval, že je oba zabije. Od doby, co poškozená z bytu odešla, jí zasílal výhrůžné SMS zprávy. Naposledy poškozené vyhrožoval zabitím den před skutkem (cestou vlakem ke Krajskému soudu v Plzni, kam byla poškozená předvolána jako svědkyně). Dne 29.5.2017 obžalovaný poškozenou přemlouval, aby v bytě v [REDAKCE] ulici přespala, což odmítla a vrátila se k matce. Dle poškozené (ve shodě s vyjádřením obžalovaného) se dne 30.5.2017 měli v devět hodin sejít s obžalovaným v bytě a poté na Městském úřadu v [REDAKCE] vyřešit otázku možného převodu nájmu bytu na osobu obžalovaného.
59. Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaný věděl, že se poškozená dne 30.5.2017 do bytu dostaví, což si ověřoval prostřednictvím SMS zpráv zasílaných jí od brzkých ranních hodin. Tuto skutečnost také využil k vražednému úmyslu, který dle názoru soudu pojal již v době před skutkem. Přesto, že obžalovaný popřel, že by usmrcení poškozené plánoval, soud o tom nemá žádné pochybnosti. V této souvislosti není bez povšimnutí předchozí výše popsání jednání obžalovaného, ale též skutečnost, že si v době před činem opatřil paralyzér a kuchyňský nůž, tedy nástroje, které při vražedném ataku vůči poškozené prokazatelně použil, a to zcela cíleně a promyšleně, nikoli tak, že by ve zkratu či afektu využil to, co měl právě „při ruce“. Sama poškozená laicky popsala, že dle ní byl obžalovaný „při smyslech“. Obžalovaný, ve snaze podpořit negaci předem plánované vraždy, zdůvodnil pořízení kombinované svítilny s paralyzérem (dle obžalovaného jeden či dva dny před činem) výhodnou koupí od bezdomovce, kterou realizoval v domněnku, že se jedná o laserovou svítilnu a pořízení kuchyňského nože (v den útoku, dle dokladu o zakoupení v 8.18 hodin) za účelem filetování lososa, k čemuž měl být vyzván poškozenou. Vysvětlení obžalovaného ohledně obstarání svítilny s paralyzérem vyznělo

pro soud zcela nevěrohodně, přičemž v případě nože poškozená popřela, že po obžalovaném požadovala jeho zakoupení, navíc se jedná o klasický steakový nůž, což je zcela výmluvně prezentováno i na jeho obalu. Obžalovaný se sice snažil soud, při zachování kontinuity obhajoby, přesvědčit, že mu byl nůž prodán jako nůž na ryby, tomu však soud neuvěřil.

60. Pro zadokumentování jednání obžalovaného dne 30.5.2017 v době před činem, měl soud k dispozici záznamy městského kamerového systému, na nichž je zachycen pohyb obžalovaného u OD PRIOR, kde zakoupil kuchyňský nůž, s nímž krátce poté navštívil vietnamskou prodejnu, kterou opustil v 8.26 hodin a dále svědecké výpovědi K[redacted] Z[redacted] a T[redacted] K[redacted]. Jmenovaní svědci registrovali obžalovaného, jak vešel do domu v [redacted] ulici, svědek T[redacted] K[redacted] také uvedl, že obžalovaný nesl kuchařský „dranžírák“ a vůbec nereagoval na jeho dotaz, zda „má“ nůž na D[redacted] Č[redacted]. Z výpovědi svědka K[redacted] Z[redacted] pak lze dovodit, že obžalovaného viděl v době kolem 8.30 hodin, neboť asi za tři čtvrtě hodiny, konkrétně v době kolem 9.15 hodin, potkal v [redacted] ulici poškozenou (mezitím byl svědek doma v [redacted]).
61. Z výpovědi poškozené vzal soud dále za prokázané, že obžalovaný přišel do bytu dvě až tři minuty po jejím příchodu. Přesto, že svědek Z[redacted] vnímal nejprve obžalovaného a poté, s časovým odstupem, poškozenou, soud nevylučuje, že obžalovaný krátce před příchodem poškozené byt opustil a vyčkával v jeho blízkosti tak, aby mu příchod poškozené neunikl (byli domluveni na devátou hodinu). Naznačené chování obžalovaného se zcela logicky nabízí s ohledem na to, že obžalovaný vešel do bytu krátce po poškozené, a to již za situace, kdy si nepochybně v době, než se do bytu dostavila, připravil v ložnici k útoku nejméně nůž (který poškozená zahlédla těsně předtím, než jí s ním napadl do oblasti zad, pod prádlem ve skříni využívané toliko obžalovaným) neboť bezprostředně poté, co obžalovaný vešel do bytu, začal na poškozenou křičet a vyptávat se, kde byla a krátce na to již poškozená registrovala, že má v ruce paralyzér, kdy se nejprve domnívala, že se jedná o svítílnu. Soud neuvěřil obžalovanému, že kombinovanou svítílnu s paralyzérem odložil na žehlící prkno a po příchodu domů si jej začal prohlížet (je ovšem otázkou, zda měl paralyzér při sobě již při vstupu do bytu či se jím vybavil až poté, co do bytu vešel) a zcela náhodnou uvedl do chodu paralyzér, o němž ani neměl tušení, že by byl do svítilny integrován. Obžalovaný nebyl schopen pro soud uspokojivě vysvětlit, proč paralyzérem poškozenou zasáhl (uvedl, že po elektrickém výboji byl v šoku a na poškozenou upadl), přičemž není bez povšimnutí, že hlavní vypínač následně na místě činu zajištěného paralyzéru (zřejmě ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky) byl v zapnuté pozici (ON) a posuvný vypínač svítilny v zadní pozici, což umožňovalo použití paralyzéru. Navíc tak, jak obžalovaný situaci popsal, by stěží na kontaktech přístroje paralyzéru mohl být zanechán DNA profil poškozené, jak bylo zjištěno znaleckým zkoumáním. Naopak vše svědčí pro zásahy paralyzéru přiloženého těsně k tělu či hlavě poškozené, tedy tak, jak poškozená popsala. Použití paralyzéru ze strany obžalovaného bylo nepochybně vedeno úmyslem vyřadit poškozenou z aktivní obrany před dalším útokem, konkrétně kuchyňským nožem. Vzhledem k tomu však, že se poškozená aktivně bránila již samotnému přikládání paralyzéru na její tělo a hlavu, zjevně nedošlo k plnému zásahu elektrickým výbojem, který by poškozenou „paralyzoval“ na několik minut a obžalovanému se tak zamýšlený záměr zjevně nezdařil. V době, kdy se poškozená dožadovala návštěvy toalety, v útoku ustal, nicméně jakmile se poškozená vydala směrem do předsíně a otočila se k němu zády, zaútočil na ní nožem (připraveným za tím účelem ve skříni).
62. Po počátečním opakovaném zásahu nožem do zad se poškozená ocitla na zemi, kde jí obžalovaný zasadil celou řadu řezných, bodných, příp. bodnořezných, ran do oblasti hrudníku, břicha, třísel a rukou, kterými se snažila útoku bránit. Ohledně této části ataku se obžalovaný odvolává na amnézii, dle názoru soudu se však jedná o účelový postoj, neboť v případě, že by připustil na tuto část útoku vzpomínku, v podstatě by, s ohledem na razanci a lokalitu ran, doznal úmysl poškozenou usmrtit. Navíc nelze přehlédnout, že obžalovaným udávaná amnézie je

ohraničená toliko na atak nožem, události, které se staly v době před napadením poškozené a v době následující, podrobně, byť účelově, popsal. Pokud obžalovaný uvedl, že vůbec nevěděl, co se s poškozenou stalo a kdo jí poranění způsobil, což měl bezprostředně po násilném útoku zjišťovat u poškozené (která ovšem nic takového nepotvrdila), pak se dle názoru soudu jedná o další účelové a zcela nevěrohodné vyjádření. V kolizi s tímto tvrzením je další část výpovědi obžalovaného, v níž se vyjádřil k obsahu SMS zprávy zaslané v 9.28 hodin M. V. (o níž bude zmínka níže), kdy požadoval, aby zařídili pohřeb, což vysvětlil tak, že by jako vrah s tím nemohl žít. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný věděl, co udělal. Z výpovědi poškozené je také zřejmé, že se obžalovaný poté, co ustal v útoku na poškozenou, začal řezat nožem do levého zápěstí. Ačkoli obžalovaný popsal, že mu z rány stříkala krev, poškozená se naopak podívovala nad tím, že mu krev netekla, což také odpovídá lékařské zprávě, dle níž bylo na levé horní končetině obžalovaného zjištěno jen několik povrchových horizontálních řezných ran bez známek krvácení. Zjevně se tak ze strany obžalovaného jednalo toliko o demonstrativní sebevražedný pokus. Nutno dodat, že účelově, v rozporu s tvrzením poškozené, obžalovaný popsal, že poškozená odešla na toaletu a poté, co si umyla ruce a začala se s ním hádat, vzal nůž položený na dřezu v kuchyni a začal se s ním řezat do levého zápěstí, přičemž další události si nevybavil. Uvedená, zcela smyšlená část obhajoby obžalovaného, rovněž dle názoru soudu svědčí pro obžalovaným účelově deklarovanou amnézii, neboť sebepoškozování obžalovaného následovalo až po útoku na poškozenou.

63. Stranou pozornosti nemohla zůstat ani vana s napuštěnou vodou a vysoušeč vlasů s prodlužovacím kabelem, který se při ohledání místa činu nacházel na zemi poblíž vany. Poškozená neregistrovala napouštění vody do vany, slyšela pouze šplouchnutí poté, co obžalovaný zašel do koupelny a dále vnímala zapnutý fén, kdy bezprostředně došlo k výpadku elektrického proudu. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný měl již dopředu připravenou napuštěnou vanu a vysoušeč vlasů s prodlužovacím kabelem (který, jak vysvětlila poškozená, ukládali do skříně v předsíni). V daném případě tak nelze dle názoru soudu vyloučit, že se jednalo o „záložní“ plán k usmrcení poškozené v případě, že by útok paralizérem a nožem selhal. V tento závěr by svědčila i výhrůžka obžalovaného poté, co v útoku nožem ustal a poškozené řekl, že jí hodí do vany s tím, že má „na prodlužovače“ fén a poškozená chcípne. Uvedenou variantu však soud nevzal za nade vší pochybnost prokázanou (proto jí také nezahrnul do popisu skutku, jak požadoval státní zástupce), přičemž otázkou zůstává, zda obžalovaný měl v úmyslu využít vanu s fénem k suicidiálnímu jednání. Poškozená sice nedokázala uvést, zda obžalovaný do vany vlezl v době, kdy zapnul fén, nicméně z vyjádření obžalovaného, které podporuje krvavě zbarvená voda ve vaně, je zřejmé, že do vany vstoupil (o čemž svědčí i na místě činu následně zajištěná mokrá košile obžalovaného nesoucí stopy krve). Obžalovaný vysvětlil, že byl ve vaně v době, když do ní dal fén, nic se mu však nestalo. Krev ve vaně, včetně krevních stop v jejím okolí, byla nepochybně poškozené, neboť obžalovaný, jak vyplynulo z lékařských zpráv, žádné výrazně krvácející poranění neutrpěl.
64. Po útoku obžalovaného zůstala poškozená ležet na zemi v předsíni v tratolišti krve a vyhrězlými střevy, na což poškozený nikterak nereagoval a prostřednictvím SMS zpráv v 9.28 hodin a v 9.37 hodin kontaktoval svou neteř M. V. a žádal, aby k nim všichni přišli a zařídili pohřeb a informoval o tom, že druhý klíč je u V. (v SMS zprávách je řada překlepů, obsah je však bez problémů srozumitelný, přičemž sám obžalovaný vysvětlil, že po své neteři požadoval, aby zařídila pohřeb, neboť by nemohl žít s tím, že je vrah). Není ovšem bez povšimnutí, že tyto SMS zprávy napsal (jak vyplynulo z vyjádření obžalovaného) poté, co vyšel z koupelny, kdy již k žádnému sebedestruktivnímu chování z jeho strany nedocházelo. Poškozená začala předstírat, že umírá a opakovaně na obžalovaného naléhala, aby jí přivolal pomoc a sdělil, že si zranění způsobila sama. Z následně proběhnuvšího hovoru na tísňovou linku, který soud provedl k důkazu, není v hlasu obžalovaného patrné rozrušení, obžalovaný referoval o události v intencích požadavku poškozené a pokud byl vyzván, aby poškozené do příjezdu záchranné

služby poskytl pomoc, k níž jej pracovnice tísňové linky instruovala, takto neučinil, převlékl se a byt opustil, nechal však k požadavku poškozené otevřené vstupní dveře. Odchod z bytu před příjezdem záchranné služby a bez sebemenšího zájmu o poškozenou, zdůvodnil obžalovaný zcela účelově a lživě tím, že jej o odchod z bytu požádala poškozená, a to přímo tak, že jej vyzvala, „*aby klidně odešel*“, čemuž soud samozřejmě neuvěřil.

65. Poranění poškozené jsou objektivizována lékařskými zprávami a v návaznosti na ně vypracovaným znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Dalším následkem, který u poškozené v příčinné souvislosti s násilným atakem obžalovaného nastal na její psychice, je těžká posttraumatická stresová porucha, jak indikovala znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.
66. Pro jednání obžalovaného byla užita právní kvalifikace zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Po vyhodnocení důkazní situace způsobem naznačeným výše, nemá soud žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný napadl poškozenou v přímém úmyslu jí usmrtit, kdy takto jednal nikoli s pouhým rozmyslem, jak dovozovala obžaloba, nýbrž již ve vyšší stupni plánovitosti činu, tedy po předchozím uvážení. Obžalovaný si předem uvážil, jak čin provede, kdy za tímto účelem si opatřil kuchyňský nůž a paralyzér se záměrem eliminovat možnou obranu poškozené a realizaci činu naplánoval na den 30.5.2017, neboť věděl, že se poškozená v devět hodin ráno dostaví do bytu v [REDAKCE] ulici. V bytě si před příchodem poškozené také připravil vražedný nástroj do skříně v ložnici, přičemž nelze vyloučit (jak se soud zmínil výše), že příchodu poškozené vyčkával mimo byt a dostavil se do něho krátce po poškozené a takřka obratem na poškozenou zaútočil. Vražedný úmysl obžalovaného lze dovodit i z chování obžalovaného po činu. Obžalovaný sice přivolal na místo záchrannou službu, nicméně k tomu byl vyprovokován lstí ze strany poškozené, která obžalovaného (při jeho deficitním intelektu) přesvědčila, aby přivolal pomoc s tím, že si poranění způsobila sama. V neposlední řadě je třeba zmínit charakter nástroje, který při činu užil a který je plně způsobilý přivodit smrtelné poranění. Navíc jej obžalovaný, při využití střední až značné síly (kterou dokonce došlo k přetěti žebra u hrudní kosti), užil proti tělu poškozené opakovaně a poškozené zasadil nespočet bodných, řezných či bodnořezných ran v místech, kde se nacházejí životně důležité orgány. Poškozená v souvislosti s násilným jednáním obžalovaného, kterým jí byla způsobena vážná a těžká poranění, byla bezprostředně ohrožena na životě, konkrétně krevní ztrátou a proniknutím vzduchu a krve do pohrudniční dutiny, přičemž bez lékařského ošetření mohlo dojít k selhání dechových a oběhových funkcí. Další ohrožení na životě poškozené spočívalo dle znalce v možnosti následného rozvoje závažných zánětlivých změn při otevřeném poranění dutiny břišní s poraněním a výhřezem střevních klíčků. Bez neodkladné lékařské pomoci by zcela jednoznačně došlo ke smrti poškozené.
67. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud především z ustanovení § 37 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku. Přihlédl zejména k povaze a závažnosti trestného činu. V daném případě byl čin spáchán velmi brutálním způsobem, což výrazně zvyšuje jeho společenskou škodlivost. Obžalovaný zasadil poškozené nespočet bodných, řezných a bodnořezných ran, jejichž výčet zmínil soud výše, přičemž skutečnost, že čin zůstal nedokonán, nelze hodnotit ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný sice přivolal na místo lékařskou pomoc, nicméně učinil tak pod nátlakem poškozené, kterou na místě zanechal v kaluži krve, aniž jí poskytl jakoukoli, byť laickou pomoc. Poškozené byly způsobeny výrazné psychické útrapy v podobě intenzivního strachu ze smrti, byla nucena podrobit se několik hodin trvajícím operačním výkonům, včetně více jak dvouměsíční hospitalizaci v nemocnici, přičemž zpočátku byla odkázána na pomoc svých blízkých, neboť pro omezenou hybnost prstů rukou nebyla schopna se o sebe sama postarat. Do současné doby pak u poškozené přetrvávají problémy s hybností zejména pravé končetiny (v hlavním líčení nemohla pravou rukou uchopit balíček

papírových kapesníků, který jí soud poskytl), což jí činí problémy při výkonu jejího zaměstnání (provozní v hotelu) i v běžných činnostech, kdy není schopna uvařit, v důsledku srůstů v dutině břišní trpí pro ni nesnesitelnými bolestmi břicha (analgetika jsou jí podávána infúzně) a její strava se omezila na piškoty a přesnídávky. V souvislosti s omezením hybnosti končetin byl poškozené přiznán částečný invalidní důchod. Navíc se u poškozené rozvinula těžká posttraumatická stresová porucha. Poškozená žije v neustálém strachu z obžalovaného, z toho, že jí v případě propuštění zabije. Přesto, že je u poškozené plně indikována psychiatrická léčba, poškozená jí odmítá z obavy, že by užíváním psychofarmak došlo ke změně její osobnosti a podstupuje toliko psychologickou terapii. Nutno uzavřít, že ze zdravé mladé ženy, se stala ustrašená bytost, která musela radikálně změnit svůj život, má strach navázat partnerský vztah a mít děti (neboť má obavu, že jí obžalovaný zabije a děti by vyrůstaly bez matky).

68. Pokud se týče motivace, která obžalovaného k činu vedla, pak z provedeného dokazování lze dovodit, že se obžalovaný nedokázal smířit s tím, že se poškozená rozhodla vztah s ním ukončit. Nutno dodat, že lítost nad činem, kterou obžalovaný deklaroval před soudem i v korespondenci, která byla k důkazu provedena, nepovažuje soud za vážně míněnou. Naopak v jeho postoji, který zaujal i během znalecké explorační, byla zjevná především sebelítost. Čin obžalovaného byl zcela chladnokrevný, předem promyšlený, nejednalo se o atak spáchaný v afektu či zkratu, kterého by následně litoval. U obžalovaného soud neshledal žádné polehčující okolnosti, naopak mu přitěžuje, že se činu dopustil v době podmíněného odsouzení za dlouhotrvající delikt spočívající ve fyzickém násilí, výhrůžkách a ponižování, kterého se dopustil vůči své bývalé manželce, tedy v podstatě za obdobné jednání, kterého se v průběhu vztahu dopouštěl i vůči poškozené M. V.
69. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl v minulosti odsouzen Okresním soudem v Chebu, sp. zn. 2 T 58/2013, ze dne 1.2.2016, pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, pro nějž mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let. Rozsudek nabyl právní moci dne 25.5.2016. V místě bydliště byl obžalovaný projednáván pro přestupek proti občanskému soužití a proti majetku, kdy dne 26.1.2016 vulgárně nadával a vyhrožoval fyzickým napadením bývalé manželce a poškodil dveře v casinu.
70. S ohledem na výše uvedené, včetně skutečnosti, že obžalovaný je osobou významně ztíženě resocializovatelnou, zvolil soud důraznou a pro obžalovaného nepochybně velmi citelnou výměru přímé sankce v podobě devatenáctiletého trestu odnětí svobody. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen (při splnění zákonných podmínek) do věznice se zvýšenou ostrahou.
71. Soud dále uložil obžalovanému v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to kuchyňského nože s plastovou rukojetí vínové barvy a kombinované svítily s paralizérem, neboť se jedná o věci, které byly užity, jak vyplynulo z provedeného dokazování, ke spáchání předmětného činu.
72. V rámci adhézního řízení rozhodl soud o nároku poškozené M. V., která včas a řádně svůj nárok v trestním řízení uplatnila prostřednictvím zmocněnce s konkrétním požadavkem uhrazení nemajetkové újmy v penězích ve výši 1 500 000,- Kč. Soud při posouzení důvodnosti materiálního zadostiučinění vzal v úvahu ustanovení § 2956 občanského zákoníku, jímž je, mimo jiné, stanoveno právo na náhradu nemajetkové újmy i způsobené duševní útrapy. Výši nemajetkové újmy v penězích, která nepochybně v důsledku jednání obžalovaného poškozené vznikla, soud stanovil v souladu s ustanovením § 2958 občanského zákoníku, tedy podle zásad slušnosti, neboť neměl k dispozici žádný konkrétní podklad pro určení výše odškodného. Soud však má za to, že částka 1 500 000,- Kč, kterou obžalovanému uložil k náhradě, zásadám slušnosti, s přihlédnutím k okolnostem činu a jeho následku, nikterak neodporuje.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Plzeň 15. února 2018

JUDr. Ivana Růžicková, v.r.
předsedkyně senátu